Polska Organizacja Narodowa.

Odezwa Konferencji robotniczej Zagłębia Dąbrowskiego do robotników całego kraju.

Towarzysze i Obywatele Robotnicy!

Konferencja robotnicza Zagłębia, złożona z 31 przedstawicieli wszystkich dzielnic tej części kraju, uchwaliła następujące zasady, któremi kierować się mają robotnicy w chwili obecnej.

Uchwała w sprawie sytuacji politycznej.

Wobec niesłychanej doniosłości wypadków, które odbywają się na naszej ziemi, musimy zająć zupełnie określone stanowisko i poprzeć je odpowiedniemi czynami.

Carat moskiewski jest naszym najgorszym wrogiem. Jedynie przez uwolnienie się od moskiewskiego jarzma możemy utorować sobie drogę do wolności i niepodległości. Dlatego w wojnie obecnej z całą siłą i bezwzględnością zwrócić sie musimy przeciwko Rosji, jej panowaniu nad nami i jej zaborczym celom.

Naród polski walczyć powinien o swoje własne interesy i cele. Im większą świadomość, jedność i energję w tej sprawie wykażemy, tem bardziej liczyć się wszyscy z nami będą, tem większe korzyści polityczne osiągniemy.

Klasa robotnicza oddawna już toczy zaciętą walkę z caratem moskiewskim. Obecna chwila daje robotnikom sposobność niebywałą do zwycięskiego wystąpienia przeciwko rosyjskiemu najazdowi, który, prześladując cały nasz naród, pastwi się szczególnie nad robotnikami polskimi.

Wraz ze wszystkimi Polakami, czynnie pracującymi nad obaleniem moskiewskiej niewoli, klasa robotnicza walczyć będzie o Niepodległą Polskę Ludową.

Konferencja wzywa robotników, aby bez względu na dawne różnice partyjne zgodnie i karnie oddali dziś swe siły tej wielkiej sprawie.

Uchwała w sprawie P. O. N.

Konferencja robotnicza Zagłębia Dąbrowskiego, widząc w POLSKIEJ ORGANIZACJI NARODOWEJ siłę, która obejmuje wszystkie grupy społeczne i polityczne polskie, walczące o wolność—wzywa ogół robotniczy do skupienia się pod jej sztandarem.

Konferencja stwierdza, że POLSKA ORGANIZACJA NARODOWA jest jedyną organizacją, która prowadzić może robotników i cały naród polski do urzeczywistnienia najpilniejszego zadania naszego—niepodległości Polski--przez wzbudzenie w społeczeństwie polskiem ruchu orężnego przeciw Rosji, którego wyrazem są dzisiaj LEGJONY.

Konferencja wzywa ogół robotniczy do wstępowania do walczących szeregów, aby wykorzystać jedyną od stu lat sposobność wskrzeszenia wolnej i niepodległej Ojczyzny.

Uchwała w sprawie organizacji robotniczej.

Zważywszy, że wojna obecna może się zakończyć wygraną wojsk sprzymierzonych austrjacko-niemieckich, że przez to Polska może się stać państwem niepodległem, że tylko w wolnej Polsce ludowej sprawa robotnicza może być skutecznie i z korzyścią dla robotników polskich rozwiązaną—

Konferencja robotnicza Zagłębia Dąbrowskiego postanawia niezwłocznie przystąpić do utworzenia silnej, wielkiej i jednolitej organizacji robotniczej, aby jako klasa zorganizowana módz brać udział w życiu państwowo-politycznem Polski Demokratycznej.

Towarzysze i Obywatele Robotnicy! Komunikujemy Wam te nasze uchwały, bo chcemy, żeby robotnicy w całym kraju usłyszeli nasz głos i poszli za naszym przykładem. Jesteśmy pewni, drodzy bracia, że radością drgną Wasze serca, gdy przyjdzie do Was dobra nowina walki o wolność. Byliśmy w ostatnich latach zgnębieni i bezsilni, Zakradła się do wielu serc niewiara. Jakieś ospalstwo panowało pośród nas. A ci, którzy byli czynniejsi, którzy myśleli wciąż o sprawie ogólnej, rozbici byli na kółka i kółeczka, na partje i partyjki.

Czas z tem wszystkiem skończyć, robotnicy polscy! Widzicie, co się dzieje w całej Europie, co się dzieje w naszym kraju. Idzie walka na śmierć i życie. Wskutek tej wojny zmienią się stosunki polityczne w całej Europie. A co dla nas najważniejsze, mamy teraz niezwykłe szanse, że POZBĘDZIEMY SIĘ NAJGORSZEGO WROGA, MOSKIEWSKIEGO CARATU, I ZDOBĘDZIEMY SOBIE WOLNOŚĆ.

Jeżeli w takich czasach nie zerwiemy się do czynu, to kiedy? Jeżeli teraz będziemy kwękali i czekali i oglądali się na wszystkie strony, czy aby zupełnie bezpiecznie jest coś robić dla wspólnej sprawy, to skutki będą najgorsze. To wtedy za nas już ktoś postanowi, co z nami będzie, bo siłę swoją zmarnujemy w ospalstwie i bojaźni.

A robotnik polski ma szczególny interes w tem, żeby w tych czasach występować jaknajdzielniej. Innym klasom różnie się działo, wszystkim było źle pod despotycznym moskiewskim rządem, ale niektóre warstwy mogły przynajmniej swoje materjalne interesy popierać. Ale robotnikowi polskiemu było źle, było najgorzej pod wszystkimi względami. Więc gdyby robotnik teraz się nie ruszył przeciw Moskalowi, który go tak gnębił, to by zaparł się wszystkich swoich interesów. A przytem robotnik polski oddawna wie, że, chcąc w społeczeństwie mieć wpływ i poszanowanie, musi świecić przykładem dbałości o dobro i wolność całego narodu, całego kraju.

Świta teraz nadzieja. Idzie po kraju wołanie o ludzi, przejętych sprawą wolności, o dobrych Polaków, którzy czynem stwierdzą, że Ojczyznę miłują i chcą jej wolności, jej rozkwitu, jej szczęścia. Jesteśmy pewni, że robotnik polski, jak zawsze, tak i teraz, na to wołanie odpowie: JESTEM!

Nie powinno być teraz podziałów i rozterek w klasie robotniczej. Ta chwila dlatego także jest tak ważna, że powinno nareszcie spełnić się to, czego zawsze pragnęliśmy: ZJEDNOCZENIE KLASY ROBOTNICZEJ. Musimy się teraz połączyć, musimy jaknajwięcej wydobyć z robotników siły przeciwko Moskalowi, aby potem w wolnej Polsce połączona klasa robotnicza miała duży wpływ i znaczenie i mogła skutecznie bronić swoich interesów.

Do dzieła więc, towarzysze i obywatele! Wysoko podnieśmy sztandar POLSKIEJ ORGANIZACJI NARODOWEJ, do której robotnicy powinni przystępować jaknajliczniej! Pomnażajmy szeregi naszych rycerzy, WOJSKA POLSKIEGO, LEGJONÓW POLSKICH, które orężnym czynem wydrą wrogowi naszą wolność i niepodległość! Niech idzie po całym kraju głos, budzący do nowego życia, zwiastujący WOLNĄ LUDOWĄ POLSKĘ!

Konferencja robotnicza
Zagłębia Dąbrowskiego.

W październiku 1914 r.